

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Döberen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 565. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_540-txt-shoot-idm434/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Som i Hjerte saa yndt
 I det gamle Levens Ord,
 Hre forklarer da med Hønden
 Sam igien til os med Munden!

Er af Ordet uden Vage,
 Livets Ord i Herrens Mund,
 Kun Befrielsen tilbage
 Nu i Verdens Menneske,
 Sid, da er jo haad vi bygge
 Kun en livløs Kiste-Skygge!

O, du store Sjæle-Serger!
 Væe vore Dig paa Jord!
 Er du haaret det som forger,
 Sværet med et Guddoms Ord,
 Dødt vi leve, os her gærner,
 Daaden til i Trilling-Nærm!

Hvem var Herred-Mand ved Daalen,
 Hvem var det, som som sagde „Jeg“?
 Hvem har viist os Himlen aaben?
 Kød og Blod det mægtig er;
 Dig det var med Guldens-Mæsten,
 Der du stude, det er Træsten!

Så, hvor blev Du os vel levet?
 Var det alle ved vor Daab?
 O, som Stene vi her sovet
 Under Menighedens Naab,
 Fædt som alle en Fædt!
 Men der, hvor det blev givet!

Hvor alle paa det Samme
 Skriften som en Engels-Haand?
 Hvor Stenen er et Hæmme:
 Vi er fødte „af Vand og Naab“?
 Ved den Helligs-Haand er døde:
 Han som lever til os kloede!

Hvor paa Kisten To vi fædt,
 Som i Haat de spote Stub,

Hvor os Himmerig tilfødet
 Som Smadern af Himlens Gud,
 Der, en nøgenheds Lemden,
 Væder dag ved Eighedim!

Så, Du lode til os i Naab,
 Herre ved Gudt hære Haand!
 Her os leser Livets Naab
 Daaden ved den Helligs-Haand,
 I det Ord, som os gienfæder,
 Munden lever, Tungen gløder!

Lad sin Daaden sig indvilde,
 Dødt der end kan er vore Daab,
 Udfædt dog af Dens Rilde
 Etiger Herlighedens Naab,
 Udfædt i Ordets Helger
 Livets Naab med Daaden følger!

Så, nu i vort Hjerte-Kammer
 Døgt det, som færet haaret:
 Mens Nat-Kampen sogt end slummer,
 Morgen-Ejeren har spænt,
 Enart skal Ordets Tunge glide
 I den gamle Morgen-Nedel!

Nu jeg her, her halv udfætt
 Sværet var af Livets Naab,
 Thi ved Daalen var forslætt
 Verket af Gudt Hære-Haand,
 Ordet som skal Risten bygge
 Hødet af sin egen Skygge!

Derfor kun i Dame-Dage
 Dødt var os Nu og Naab,
 Ved hvert Skridt vi gif tilbage,
 Skriften paa vor egen Haand,
 Dødt os med Væst og Væmme:
 Kun enjænt til Gudt-Sæmme!

Kun forjæret, til vi døde,
 End og færet vi derpaa,

